

आळस म्हणजे नक्की काय?

- डॉ. मनोज भाटवडेकर

समोर बसलेला पंचवीस वर्षाचा मुलगा स्वतःवरच कावलेला दिसत होता . “तुम्ही मला मागच्या वेळी सांगितलं होतं की व्यायाम सुरु कर . मीही तुम्हाला कबूल केलं होतं की मी नक्की व्यायाम सुरु करेन . पण काय होतं ना डॉक्टर, माझा आळस आड येतो . मला हे अगदी माहीत आहे- माझं वजन कमी व्हायला हवं आहे . माझं नैराश्य तुम्ही दिलेल्या औषधांनी कमी झालं . पण माझा आळस नाही कमी झाला . मला वाटतं तो आळस माझ्या अंगात मुरलाय गेली दोन वर्ष . मी नेटवरही व्यायामाबद्दल वाचलंय . व्यायामाचे फायदे शरीराला आणि मनाला होतात हे मला चांगलं कळलंय . माझे वडील मला नेहमी म्हणतात की तुला सगळं कळतं पण वळत नाही . मला पटतं त्यांचं . खरंच मला सगळं कळतं पण वळत नाही . माझा प्रश्न एकच आहे- माझा व्यायामाचा आळस मी कसा घालवू? त्यासाठी मला काहीतरी उपाय सांगा : काहीतरी असं जालीम सांगा की मला ते करणं भागच पडेल . मी रोज रात्री ठरवतो की उद्यापासून चालण्याचा व्यायाम सुरु करायचा . सकाळी उठल्यावर म्हणतो- जाऊ दे ना, आजच्या ऐवजी उद्या जाऊ, आत्ता झोपू या .”

या मुलाचं वजन पंच्याएशी किलो होतं . त्याच्या उंचीच्या मानाने सुमारे वीस किलोंनी ते जास्त होतं . गेली दोन वर्ष तो नैराश्यग्रस्त होता . उपचार सुरु होऊन एक महिना होऊन गेला होता . त्याला दिलेल्या नैराश्यविरोधी औषधांनी त्याला आधी जाणवणारी लक्षण- औदासीन्य, बेचैनी, चिडचिडेपणा, झोप नीट न लागण- ही सर्व कमी झाली होती . व्यायामाबद्दल त्याला सविस्तरपणे समजावण्यात आलं होतं . व्यायामाने जसे शारीरिक फायदे होतात- वजन कमी होतं, चयापचय सुधारतो, रक्ताभिसरण सुधारतं इ., तसेच मानसिक फायदे होतात- एकूण भावस्थिती सुधारते, मानसिक ताण कमी होतो, आत्मप्रतिमा सुधारते, ऊर्जेची एकंदरीत पातळी वाढते, आत्मविश्वास सुधारतो- या सर्व गोष्टींबद्दल यथासांग चर्चा त्याच्यावरोबर झाली होती . त्यावर मोठ्या उत्साहाने “हो हो, नक्की नक्की” असं म्हणत त्याने निरोप घेतला होता . आणि आज पराभूत चेह-याने परत समोर आला होता .

त्याने व्यायाम करावा यासाठी ‘जालीम’ उपाय डॉक्टरने सांगावा ही अपेक्षा कशी वाटते? व्यायाम न करण्यासाठी तो ‘आळस’ हे कारण देतो . ‘आळस कसा घालवू?’ हा प्रश्नही ‘एग्वाद्या

‘खोलीतला अंधार कसा काढू?’ या प्रश्नाइतकाच विसंगत आहे. अंधार नावाचं काही नसतं. प्रकाशाच्या अभावाला आपण अंधार म्हणतो. आळस नावाचंही काही नसतं. काम करण्याच्या इच्छेच्या अभावाला आपण आळस म्हणतो. आळस आहे म्हणून काम करण्याची इच्छा होत नाही हे म्हणणं चुकीचं आहे. काम करण्याची इच्छा नसणे याचं आळस हे फक्त दुसरं नाव आहे! अंधार काढण्यासाठी जसा दिवा लावावा लागतो तसा आळस घालवण्यासाठी काम सुरु करायला लागतं. तोच त्यावरचा उपाय आहे. आळसाशी काहीच देणं घेणं नाही. आपला मतलब कामाशी आहे. आळस अंगात मुरलाय याचा अर्थ एवढाच की बराच काळ काम केलेलं नाही. एखादी खोली जरी शंभर वर्ष अंधारात असली तरी दिवा लावल्यावर प्रकाश पडायला एक क्षणच लागतो. दिवा बंद केल्यावर पुन्हा तिथे अंधारच असतो. तसंच, काम सुरु केल्याक्षणी अंगातला आळस गायब होतो. पुन्हा कामाला ‘नको’ म्हटलं की आळस हजर आहेच!

या मुलाचं मन त्याला चकवतं आहे. तो त्याला बळी पडतो आहे. आपण आळशी आहेत हे लेबल त्याने स्वतःला चिकटवून घेतलं आहे आणि त्याची ढाल करून तो व्यायाम टाळतो आहे आणि स्वतःचा वचाव करून घेतो आहे. आळस हे व्यायाम न करण्याचं ‘कारण’ नसून दुसरं नाव आहे हे जर त्याच्या लक्षात आलं तर तो जागा होईल. जालीम उपाय त्याच्याकडे आहे. सकाळी उठल्यावर त्याने स्वतःशी काहीही संवाद न करता ताडकन् अंथरुणातून बाहेर पडून चालायला घराबाहेर पडायला हवं आहे. त्यासाठी निश्चय करणं, मनाचा निर्धार करणं, महत्त्वाकांक्षा बाळगणं वगैरे याची गरज नाही. ही कृती म्हणजे ‘वळवण’ आहे. आपण जे वळवतो तेच आपल्याला नक्की ‘कळलेलं’ असतं!
